

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2012/0013 van 17 januari 2012
in de zaak 2010/0626/A/2/0582

In zake:

1. [REDACTED]

2. [REDACTED]

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:*

[REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat August DESMEDT
kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Amerikalei 122/bus 14
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 23 juli 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 3 juni 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de tussenkomen de partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Hoogstraten van 1 februari 2010 gedeeltelijk ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomen de partij de stedenbouwkundige vergunning voorwaardelijk verleend voor het regulariseren van een landbouwloods, maar geweigerd voor het regulariseren van de noodwoning.

Het betreft een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED]

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend maar heeft wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben een toelichtende nota ingediend. De tussenkomen de partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 22 november 2011, alwaar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

■■■■■, die verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Katrin BORGHGRAEF die loco advocaat August DESMEDT verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

■■■■■ vraagt met een op 14 januari 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 25 januari 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot vernietiging.

IV. FEITEN

Op 25 november 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de eerste verzoekende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het regulariseren van bestaande gebouwen met noodwoning voor het gebruik voor landbouwdoeleinden”*.

Op 9 februari 2009 werd aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het slopen van een deel van een loods, maar werd een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het regulariseren van een landbouwloods met woning. Tegen deze gedeeltelijke vergunning is de tussenkomende partij in beroep gegaan bij de verwerende partij. Deze heeft het administratief beroep op 14 mei 2009 niet ingewilligd, daar het gevraagde niet in overeenstemming was met de planologische bestemming.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgestelde gewestplan ‘Turnhout’, gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 8 december 2009 tot en met 7 januari 2010, worden geen bezwaarschriften ingediend.

De gemeentelijke brandweer brengt op 17 november 2009 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De Watering de Beneden Mark brengt op 15 december 2009 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling brengt op 17 december 2009 een ongunstig advies uit.

De Vlaamse Milieumaatschappij brengt op 22 december 2009 een gunstig advies uit.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op datum van 20 januari 2010 een gunstig advies voor wat betreft het slopen van de schapenstal en van een aanbouw, maar verleent een ongunstig advies voor het regulariseren van de landbouwloods en de noodwoning.

De eerste verzoekende partij verleent op 1 februari 2010 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij voor het slopen van de schapenstal en van een aanbouw, maar weigert de stedenbouwkundige vergunning voor het regulariseren van de landbouwloods en de noodwoning en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Voor de bestaande landbouwloods en het woongedeelte is geen enkele stedenbouwkundige vergunning gekend. Bijgevolg dient deze aanvraag gezien te worden als een nieuwe aanvraag voor het bouwen van een loods voor landbouwwoertuigen.

De aanvrager beweert op deze locatie een para-agrarisch bedrijf te willen oprichten met behoud van de loodsen en de noodwoning. De loodsen zullen dienen als opslag en standplaats voor landbouwwoertuigen.

De aanvrager baatte in het verleden een schrijnwerkerij uit op de locatie van deze aanvraag, en nadien in [REDACTED]. Ondertussen is gebleken dat de aanvrager de schrijnwerkerij op naam van zijn vrouw heeft staan, waardoor de aanvrager de schrijnwerkerij niet meer in hoofdberoep heeft.

De aanvrager probeert met bijgevoegde stukken, zijnde kopijen van aan- en verkoop facturen, van een jaarrekening, een uittreksel uit de ondernemingsgegevens, en andere documenten aan te tonen dat hij de landbouwactiviteiten uitoefent in hoofdberoep. De houthandel staat ondertussen op naam van zijn echtgenote.

De aanvrager is zowat 41 jaar en is sinds februari 2008 zelfstandig loonwerker. De aanvrager baatte op [REDACTED] in [REDACTED] voordien een schrijnwerkerij uit.

Hiervoor heeft hij alle gebouwen zonder enige stedenbouwkundige vergunning opgetrokken. De aanvrager wil op deze locatie een para-agrarisch bedrijf oprichten met behoud van de grote loodsen en de woning die jarenlang verhuurd werd aan derden. Sinds het begin van vorig jaar (18/02/2009) is de aanvrager landbouwloonwerker in hoofdberoep. De aanvrager baatte ook een houthandel uit in [REDACTED] ([REDACTED]). De houthandel gelegen [REDACTED] staat nu op naam van zijn echtgenote.

Hier gaat het om een nieuw landbouwbedrijf. Nieuwe implantingen voor para-agrarische bedrijven kunnen slechts overwogen worden in uitzonderlijke omstandigheden, namelijk in sterk structureel aangetaste agrarische gebieden of in geval van gegroepeerde inplanting, waarbij er een bestemmingsplan voor para-agrarische bedrijvenzone is voorzien.

Door het recentelijk opstarten van het bedrijf kan de aanvrager immers helemaal niet aantonen dat hij een volwaardig, leefbaar en duurzaam landbouwloonwerkbedrijf uitbaat.

Ook het feit dat de houthandel sinds kort op naam van zijn echtgenote staat, bewijst niet dat de aanvrager meer tijd spendeert in landbouwloonwerk dan in de houthandel. Ook het aantal landbouwmachines in eigendom (waarvan overigens geen bewijs wordt toegevoegd) rechtvaardigen mijn inziens de grootte van de bestaande loodsen op de site niet.

Bovenal is niet te rechtvaardigen dat iemand eerst een hele zonevreemde constructie zonder stedenbouwkundige vergunning opbouwt en uitbaat, en na het verkrijgen van een proces-verbaal plots de hele site wenst te regulariseren als zogezegde 'zone-eigen' site.

...

De aanvraag heeft geen betrekking op een agrarische of para-agrarische functie en is in strijd met de basisbestemming van het gewestplan. De goede ruimtelijke ordening wordt in het gedrang gebracht.

...

Tegen deze beslissing tekent de tussenkommende partij op 22 februari 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn oorspronkelijke verslag van onbekende datum adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren met de volgende motivering:

"...

Naar aanleiding van het beroep heeft de aanvrager geen bijkomende gegevens bijgebracht om voorgaande redenering te kunnen weerleggen. Thans kan niet worden geoordeeld dat het gevraagde in functie is van de uitoefening van een volwaardig en leefbaar para-agrarisch bedrijf in hoofdberoep.

Bij het eerder beroepsdossier (geweigerd door deputatie op 14 mei 2009) werd reeds gevraagd om bijkomende bewijzen neer te leggen, zodat opnieuw advies kon gevraagd worden aan de afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling. Ook toen werd ongunstig advies uitgebracht dd. 15/04/2009.

De Raad van State oordeelde recent dat: "De overheid die op een aanvraag om een bouwvergunning beschikt, dient na te gaan of het uit stedenbouwkundig oogpunt wel om een werkelijk landbouwbedrijf gaat, met andere woorden of, aan de hand van de ingediende bouwplannen of andere voorgelegde stukken in redelijkheid kan worden aangenomen dat het in de ontworpen bouwwerken onder te brengen bedrijf geen voorwendsel is om een gebouw op te trekken dat niet thuis hoort in een agrarisch gebied."

Dit is in voorliggende aanvraag onvoldoende verantwoord. De loods kan niet voor vergunning in aanmerking komen.

Een woongedeelte bij een loods kan enkel indien de loods vergund is en indien de noodzaak tot een bedrijfswoning is aangetoond. Vermits de loods niet voor vergunning vatbaar is, kan de woning eveneens niet vergund worden.

Het standpunt van de afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling wordt bijgetreden.

...

De aanvraag heeft geen betrekking op een agrarische of para-agrarische functie en is in strijd met de basisbestemming van het gewestplan. Om die reden wordt ook de goede ruimtelijke ordening geschaad.

..."

In een aanvullend verslag, eveneens van onbekende datum, adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep gedeeltelijk in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen voor de landbouwloods, maar te weigeren voor de woning.

Na de partijen te hebben gehoord op 13 april 2010, beslist de verwerende partij op 3 juni 2010 om het beroep gedeeltelijk in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning voorwaardelijk te verlenen, voor wat de regularisatie van de landbouwloods betreft, maar te weigeren voor de regularisatie van de noodwoning en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Volgens het vastgestelde gewestplan situeert de aanvraag zich in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

...

De aanvraag betreft de regularisatie van een loods met een noodwoning. De aanvraag omvat eveneens de afbraak van een schapenstal en afdak.

Voor de bestaande landbouwloods en het woongedeelte zijn geen vergunningen gekend. Bijgevolg dient deze aanvraag gezien te worden als een nieuwe aanvraag voor de bouw van een loods voor landbouwoertuigen. De aanvrager wil op deze locatie een para-agrarisch bedrijf oprichten met behoud van de loodsen en de woning. In de loods staan momenteel twee tractoren, een bietenrooier, bietenopruiper, bietenplanter, een graswender en een vloerborstel.

De aanvrager heeft in eerste aanleg geprobeerd om met bijgevoegde stukken, zijnde kopijen van aan- en verkoop facturen, van een jaarrekening, een uittreksel uit de ondernemingsgegevens, en andere documenten aan te tonen dat hij landbouwloonactiviteiten uitoefent in hoofdberoep.

Noch de gemeente, noch de afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling dd. 17/12/2009 achten deze gegevens voldoende om de beoordeling te maken dat het hier om een volwaardig en leefbaar para-agrarisch bedrijf gaat.

In graad van beroep werd na de hoorzitting het beroep verdaagd zodat een verslag van de Raad van State kon worden bijgevoegd, alsook cijfers van de activiteiten.

De bijgebrachte documenten tonen aan dat het bedrijf activiteiten doet in functie van landbouwers, onder andere zaaien en rooien van bieten en transport van bieten. De oudste facturen dateren van augustus 2009.

Gelet op de bijgevoegde documentatie kan geoordeeld worden dat het om een para-agrarische activiteit gaat. De advocaat van de aanvrager stelt dat de aanvrager een eenmanszaak is met de naam [REDACTED].

Om voorgaande redenen kan de loods voor vergunning in aanmerking komen.

Het woongedeelte bij de loods kan slechts aanvaard worden indien de noodzaak tot een bedrijfswoning is aangetoond. Dit is in voorliggende aanvraag niet het geval.

Met betrekking tot de afbraak van de schapenstal en het afdak dient te worden vermeld dat het om niet vergunde constructies gaat. Er kan dan ook geen vergunning worden verleend voor de afbraak van de schapenstal en het afdak.

...

Algemene conclusie

De aanvraag is in overeenstemming met de planologische bestemming en met de decretale en reglementaire bepalingen.

*De aanvraag kan vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening worden aanvaard.
..."*

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd, zo blijkt uit de stukken van het dossier, aan de verzoekende partijen betekend per aangetekende brief van 22 juni 2010.

Het door de verzoekende partijen ingestelde beroep, bij aangetekende brief van 23 juli 2010, is dus tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partijen

1.

De verzoekende partijen beroepen zich op artikel 4.8.16, §1, 2° VCRO om hun rechtens vereiste belang aan te duiden.

De Raad stelt vast dat artikel 4.8.16 §1 VCRO de verschillende belanghebbenden aanduidt die bij de Raad beroep kunnen instellen. De tekst van artikel 4.8.16, §1, 2° VCRO is duidelijk en duidt de bij het dossier betrokken vergunningverlenende bestuursorganen aan als van rechtswege belanghebbenden die beroep kunnen instellen bij de Raad. De bij het dossier betrokken vergunningverlenende bestuursorganen moeten hun belang niet verder bewijzen.

De Raad is van oordeel dat enkel de eerste verzoekende partij moet worden aangeduid als de auteur van de aanvankelijke beslissing van 1 februari 2010. Het in eerste aanleg nemen van een beslissing over een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning in het kader van de reguliere administratieve procedure wordt, gelet op artikel 4.7.12 VCRO en volgende, immers uitdrukkelijk toevertrouwd aan het college van burgemeester en schepenen en valt in die zin te beschouwen als een beslissing zoals wordt bedoeld in artikel 57, §3, 7° Gemeentedecreet. **De eerste verzoekende partij** kan daarom zonder enige twijfel aangeduid worden als een bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan zoals bedoeld in artikel 4.8.16, §1, 2° VCRO.

De tweede verzoekende partij beschouwt zich dus ten onrechte als auteur van de aanvankelijke beslissing en kan hieruit dan ook geen enkel belang putten. De omstandigheid dat de tweede verzoekende partij in voorliggende procedure, conform artikel 57, §3, 9° Gemeentedecreet in samenlezing met artikel 193 Gemeentedecreet, wordt vertegenwoordigd door haar college van burgemeester en schepenen, doet hieraan geen afbreuk.

Voormelde vaststelling verhindert echter niet dat de tweede verzoekende partij, als (publiekrechtelijke) rechtspersoon, zich naar het oordeel van de Raad met goed gevolg kan beroepen op artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO om de wettigheid van een

vergunningsbeslissing aan te vechten indien blijkt dat zij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing.

De Raad dient echter vast te stellen dat de tweede verzoekende partij nalaat om de rechtstreekse of onrechtstreekse hinder en nadelen die zij kan ondervinden, concreet te omschrijven. Op de openbare terechtzitting van 22 november 2011 haalt de tweede verzoekende partij een aantal hinderaspecten aan, doch deze zijn niet terug te vinden in haar verzoekschrift en vinden geen steun in haar stukkenbundel.

Bij gebrek aan een voldoende concreet omschreven nadeel kan de Raad het belang van de **tweede verzoekende partij** bij de voorliggende procedure, en dus al evenmin het al dan niet geoorloofd en wettig karakter ervan, niet onderzoeken zodat noodzakelijk de **onontvankelijkheid** van het beroep, in hoofde van de tweede verzoekende partij, dient vastgesteld te worden.

2.

De Raad stelt vast dat de eerste verzoekende partij tevens over de vereiste hoedanigheid beschikt zoals blijkt uit haar collegebeslissing om in op rechte te treden.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Tweede middel

Standpunt van de partijen

In een tweede middel roept de eerste verzoekende partij de schendingen in van artikelen 1.1.4 en 4.3.1, §1, b) en §2 VCRO, van artikel 19, lid 3 Inrichtingsbesluit, van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (formele motiveringsplicht), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

“ ...

1.

Zelfs in de loutere hypothese wanneer in casu zou voldaan zijn aan de gewestplanbestemming van (landschappelijk waardevol) agrarisch gebied (quod non), dan nog dient te worden nagegaan of de constructies verenigbaar zijn met de goede plaatselijke/ruimtelijke ordening.

Artikel 4.3.1, §1, b) VCRO bepaalt dat een vergunning moet worden geweigerd indien de aanvraag onverenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening.

... ”

2.

In de bestreden beslissing beperkt de Deputatie zich er niettemin toe te stellen dat het om een para-agrarisch bedrijf gaat, om dan te concluderen dat de aanvraag vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening kan worden aanvaard:

...

Door de Deputatie wordt dus geen enkele toetsing aan de goede plaatselijke/ruimtelijke ordening uitgevoerd.

...”

De tussenkommende partij antwoordt hier het volgende op:

“ ...

Zoals reeds supra uitvoerig werd uiteengezet, heeft de bestreden beslissing terecht geoordeeld dat de aanvraag verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening op basis van de gegevens van het dossier.

...

Bovendien werd de bestreden beslissing afdoende gemotiveerd en is er geenszins sprake van schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

...”

In haar toelichtende nota stelt de eerste verzoekende partij nogmaals dat er geen toetsing is gebeurd aan de goede ruimtelijke ordening en dat de bestreden beslissing daardoor niet afdoende werd gemotiveerd.

Beoordeling door de Raad

Vooreerst stelt de Raad vast dat de verwerende partij, wanneer zij op basis van de artikelen 4.7.21, §1 en 4.7.23, §1 VCRO uitspraak doet over een bij haar ingesteld beroep tegen een beslissing van het college van burgemeester en schepenen, zij optreedt als orgaan van het actief bestuur en niet als administratief rechtscollege. Bij de behandeling van het beroep onderzoekt de verwerende partij de aanvraag in haar volledigheid. De motiveringsplicht die op de verwerende partij rust, impliceert niet dat zij, als vergunningverlenend bestuursorgaan, alle tot staving van het administratief beroep aangevoerde middelen of argumenten rechtstreeks en punt na punt moet beantwoorden.

Het behoort daarentegen wel tot de wettelijk toegekende appreciatiebevoegdheid van de verwerende partij om, binnen de grenzen van de door het gewestplan opgelegde bestemmingsvoorschriften, *in casu* het landschappelijk waardevol agrarisch gebied, te oordelen of de aanvraag tot het verkrijgen van de stedenbouwkundige vergunning, al dan niet verenigbaar is met de eisen van een goede plaatselijke aanleg en een goede ruimtelijke ordening.

Uit de bestreden beslissing moet duidelijk blijken op welke met de plaatselijke aanleg en de goede ruimtelijke ordening verband houdende overwegingen de verwerende partij zich heeft gesteund om de stedenbouwkundige vergunning al dan niet te verlenen zodat de Raad, bij de uitoefening van zijn legaliteitstoezicht kan nagaan of de vergunningverlenende overheid de haar terzake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens en of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Bij de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening zal het vergunningverlenend bestuursorgaan in de eerste plaats rekening moeten houden met de

inpasbaarheid van het gevraagde in de onmiddellijke omgeving van het perceel waarop de aanvraag betrekking heeft. Deze beoordeling, waarbij de bestaande toestand als principieel uitgangspunt fungeert, dient in concreto te gebeuren.

Afhankelijk van de aard en de omvang van de aanvraag, en in zoverre zulks bij de beoordeling van de aanvraag daadwerkelijk relevant is, zal tevens de inpasbaarheid in een ruimere omgeving dienen onderzocht te worden. Het onderzoek naar de inpasbaarheid van de aanvraag in een ruimere omgeving is evenwel van minder doorslaggevende aard en kan er alleszins niet toe leiden dat de inpasbaarheid in de onmiddellijke omgeving en de naastliggende percelen in het bijzonder, die de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening het sterkst beïnvloedt, buiten beschouwing wordt gelaten.

De Raad dient vast te stellen dat de bestreden beslissing enkel een summiere beoordeling bevat met betrekking tot de verenigbaarheid met de planologische bestemming van het gewestplan, met name het landschappelijk waardevol agrarisch gebied, waarbij gemotiveerd wordt dat de aanvraag een para-agrarisch bedrijf betreft.

Zonder uitspraak te doen over het door de verzoekende partij ingeroepen eerste middel (met name of de verwerende partij de aanvraag voldoende gemotiveerd getoetst heeft aan zowel het planologisch criterium als aan het esthetisch criterium) dient de Raad vast te stellen dat er op geen enkele wijze een concrete beoordeling werd gemaakt van de verenigbaarheid van de gebouwen met de goede ruimtelijke ordening. Een loutere omschrijving van de verenigbaarheid met het gewestplan kan niet worden aanzien als een concrete, laat staan redelijke, beoordeling van de goede ruimtelijke ordening en inpasbaarheid van de constructie in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De Raad dient vast te stellen dat de verwerende partij niet afdoende motiveert waarom het project vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening aanvaard kan worden. De Raad kan nergens een beoordeling vinden van de goede ruimtelijke ordening, er werd niet onderzocht of het project inpasbaar is in de omgeving.

De Raad is dan ook van oordeel dat de bestreden beslissing artikel 4.3.1, §1, 1°, b) en §2 VCRO evenals de materiële motiveringsplicht schendt aangezien niet, laat staan op een afdoende en pertinente wijze, wordt aangetoond dat het aangevraagde in overeenstemming zou zijn met de goede plaatselijke ruimtelijke ordening.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

B. Overige middelen

Een onderzoek naar de gegrondheid van de overige middelen is niet nodig, aangezien dit niet kan leiden tot een ruimere vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep wordt onontvankelijk verklaard, in hoofde van de tweede verzoekende partij.
2. Het beroep wordt ontvankelijk en gegrond verklaard, in hoofde van de eerste verzoekende partij.
3. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 3 juni 2010, waarbij aan de tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning voorwaardelijk wordt verleend voor het regulariseren van een landbouwloods en waarbij de stedenbouwkundige vergunning voor het regulariseren van de noodwoning wordt geweigerd, op een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving afdeling [REDACTED].
4. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de tussenkomende partij en dit binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de betekening van het huidig arrest.
5. De kosten van het beroep, in hoofde van de tweede verzoekende partij, bepaald op 175,00 euro, komen ten laste van de tweede verzoekende partij.
De kosten van het beroep, in hoofde van de eerste verzoekende partij, bepaald op 175,00 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 17 januari 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Eddie CLYBOUW

Hilde LIEVENS